

Nr 709

Av herr **Nihlfors m. fl.**, om åtgärder mot rasdiskriminering.

(Lika lydande med motion nr 582 i Första kammaren)

Vid olika tillfällen har i den svenska riksdagen aktualiserats frågan om åtgärder mot diskriminering av ras- eller minoritetsgrupper i Sverige. Även om sådan diskriminering hittills icke förekommit i någon större utsträckning, kommer dock till offentlighetens kännedom händelser som visar att långtifrån alla medborgare i vårt land har en inställning i denna fråga som låter sig förena med vad den stora majoriteten av vårt folk kan antas uppfatta som självklart, nämligen att diskriminering av ras- och minoritetsgrupper icke kan tolereras. Med hänsyn till den ökade invandringen av utländsk arbetskraft, som i viss utsträckning har andra levnadsvanor och beteendemönster än dem vi är vana vid, är det angeläget att statsmakterna vidtar effektiva åtgärder mot tendenser att hålla dessa människor utanför samhällsgemenskapen. Som exempel på sådana tendenser kan andragas genom pressen kända fall då hudfärgen har varit orsaken till att någon inte kunnat hyra bostad eller icke blivit insläppt på ett matställe.

Mot tanken på lagstiftning har ibland anförts att det är så få fall det här rör sig om och att det vore bättre att vänta och se. Häremot kan sägas att det kan finnas anledning för statsmakterna att på ett klart och otvetydigt sätt ge till känna — t. ex. genom lagstiftning — att i detta land alla människor skall behandlas lika i alla sammanhang under i övrigt lika förutsättningar. Lagstiftning mot rasdiskriminering betyder i och för sig inte att andra åtgärder kan lämnas därhän — såsom upplysning genom massmedia och i våra skolor.

I ett interpellationssvar i andra kammaren den 1 december 1964 meddelade justitieministern att han hade för avsikt att överväga en utredning av frågorna rörande rasdiskriminering, och han nämnde därvid att Förenta Nationerna inom en nära framtid skulle komma att behandla ett konventionsutkast i ämnet. Någon utredning synes emellertid inte ha kommit till stånd. Justitieministerns interpellationssvar avslutades med följande: »Såvitt man nu kan bedöma skulle en anslutning till konventionen från svensk sida böra föranleda en viss översyn av den svenska lagstiftningen i hithörande frågor.»

FN-församlingen antog den 21 december 1965 med överväldigande majoritet en konvention rörande avskaffande av alla former av rasdiskriminering. Sverige röstade för. Situationen är alltså nu sådan som den justitieministern berörde i sitt

interpellationssvar den 1 december 1964, då från svensk sida något måste göras.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller, att förslag till lag mot rasdiskriminering snarast framläggs för riksdagen och att vederbörliga åtgärder vidtas för Sveriges ratificering av den nyligen av FN-församlingen antagna konventionen i ämnet.

Stockholm den 26 januari 1966

Folke Nihlfors

Brita Elmén

Mac P. Hamrin

Ola Ullsten

i Kalmar

Cecilia Nettelbrandt

W. Werbro

Einar Rimmerfors